

Rintamalehti

N:837.

Y r j ö P i e t i n e n

S e v a s t o p o l i

"tuima pärsästä pienessä hymyssä - piippu on omatekoinen, Pohjois-Euroopan komein", huomauttaa kuvamme tekijä, kapt. Pentti Ruuskanen.

Kantaväepeli Pietinen on niitä lukuisia Kannaksen poikia, jotka tekevät oikeutta Eino Leinon säkeelle: "Kivennapaa kestää, Rautu

on rautaa, vielä ei kaiveta Karjalan hautaa." Tyrjän veripäivistä lähtien hän on ollut 10.K:n pettämättömiä napaniehiä - tällä erää IV joukkueen johtaja. Aikanaan hän perusti korttihuijareitten vastamyrkyksi pankin, johon pojat tallettivat rahansa seuraavaan lomaan asti - parhainpina aikoina oli pankin vaihtokassa Smk. 29000:- Puukollansa Pietinen tekee kuulumaan sitä vain - huippusaavutuksina mainitaan pahkainen kahvikalusto sekä yllekuvattu piippu.

Hakamies on hakamies joka alalla. Sen osoittaa seuraava väep. Pietisen "Joulutuokiassa" julkaisema runo:

LIETTEITÄ AUKEILTA OHDAN.

Nuo aukeat Ohdan laajan, ne mietteitä mieleen saa.
Kuru Karjalan Kannas on - sentään sitä voimme ne rakastaa.
Yli Ohdan aavojen kulkee raja piikkilankainen tuo,
aseveljistä noni on saanut jo jättää kaiken sen luo.
Idän tuulet ja tuiskut siellä päin syöksyvät vartiomiestä.
Se horju ei, se ei väisty, se ei kanna koskaan iestä.
Tutut meille jo aukeilla Ohdan maakuopat tuhannet lie,
nonen vaaran ja väijytyksen toi neille sen kivinen tie.
Raja toivomme, uskomme olkoon: raja kerran on vankka tää,
Idän vainolainen ei koskaan sitä saata hävittää.
He valvomme vartiassa, itä meitä ei taivuttaa voi,
vaan kerran aukeilla Ohdan vapaa Karjalan kannel soi.
2.Kpk. 3652. Val.ups.

on pitkään ollut melkein unohtuissa ryssän törmäyksessä muita tunteettomampia lukikohtia vastaan.

Toissa yönä klo 3.45 kuulivat kuitenkin viitospesäkkeen vartiomiehet korpr. Eelis Putton ja stm. Janne Säisä esteen takaa yllättävän äänen: joku niisti räkää nenästään. "Selvä tapaus", tuumivat pojat, 1/3.K. hälyytettiin, ja pian lauloivat konepistoolit kuin Karvalan häissä. Ryssä yritti tulittaa vastaan, mutta kun raskaat ja kevyet heittinemme yhtyivät kuoroon, kohosi etu-

maastosta vihreä valoreketti, ja samassa aloittivat ryssän suuret ja pienet putket tuhattulinnaisen keskityksen sekä Sevastopoliin että sen taakse ja sivuille. Kahteen kertaan ampui ryssä tätä tuli-iskun, ja sen suojassa partio paineli kotimaitaan kohti. Stm. Vilho Harjukangas kaatui saatuaan kranatinsirpaleen takaraivoonsa, pari muuta haavoittui aivan lievästi. Ryssä puolestaan liepee saanut taas vähäksi aikaa varmuuden, ettei Sevastopoliin kannata yrittää.

Heti aamun sarastaessa läksivät kapt. Kiiskinen sekä alikersantit Koski, Nieminen ja Kaunisto tutkimaan etumaastoa. Ryssä oli tullut pironuomaa pitkin ja kaivautunut lumpeen vajaan 100 m:n päähän Sevastopolin vasemman esteestä. Yöllinen pyry oli lakissut nopean mahdolliset tappioitten merkit.

-7
60

U u t i s k a t a u s

4.1.1944 klo 6.

BERLIINIÄ
JA LONTOOTTA on taas ponnitettu.
EMMA SAURAA
tännekin Rajatalossa klo 18 ja 20.

ILKIFYÖ:
Rajatalon pihaan keritsi joku eilen hevoseita jouhot tyveä myöten.
VIIME YÖNÄ vih.partio esteillämme Ohdan tien suunta.